

ΚΙ ΟΜΩΣ, ΑΣ ΗΤΑΝ

Εἶνε ἡ ποίησις τῆς ζωῆς μας πάντοτε
προσωρινή. — Σὲ κάθε τῆς ζωῆς μας νέο στάδιο,
καινούργιες τῆς ποιήσεως πηγές
γεμάτες ἁρμονία καταστάσεις ψυχικὲς —
βρίσκομε. Ἄλλ' ὁμως δὲν ἀργεῖ πολὺ,
εἴτε ἡ συνεχῆς τῆς ἀναπόλησις,
εἴτε τὰ ξένα, τὰ περὶ βιοτικὰ στοιχεῖα,
μὲ τὸν καιρὸ νὰ τὴν ἐξαφανίσουν.

Καὶ καθ' ἐπιθυμία μας, κάθε δραματισμὸς μας
σὸ τέλος μάταιος φαίνεται.

Κι ὁμως, ἄς ἦταν,
ὡ ἄς ἦταν νὰ ἐκπληρώνονταν ἐκείνη
ἡ ἐπιθυμία πὸν ὄλη μου τὴν ὑπαρξὴ τώρα κατέχει.
(Ἀδιάφορο ἂν καμμιά φορὰ κι αὐτὴ
ἡ ἐπιθυμία μου ματαία φανῆ).

1929

Γ. Α. ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΣΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ ΚΑΒΑΦΗ «Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ»

Ἄν ὁ Καβάφης ἐμπνέετο ἀπλοϊκὰ, μοναδικὰ ἀπὸ τὴν
ἱστορία, ἂν δὲν εἶχε μύθους δικούς του νὰ πεῖ καὶ νὰ ντύ-
σει κομψοτεχνικὰ μὲ ἀρχαῖκὰ φορέματα, ποτὲ ποτέ, μού
φαίνεται, δὲν θὰ ἔγραφε τὴν Μάχη τοῦ τῆς Μαγνησίας. Ὅχι
μονάχα καμία μνεῖα ἱστορικὴ δὲν περιγράφει τὸν Φίλιππο
τὸν Ε΄ τῆς Μακεδονίας νὰ μαθαίνει τὸ τέλος τοῦ Συρια-
κοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ τίποτε σὸ χαρακτηριστὸ τοῦ βασιλέως
δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συμπεράνομε, ὅτι ἔτσι, καὶ μόνον
ἔτσι, ὑπεδέχθηκε τὴν εἶδησι τῆς πανωλεθρίας τοῦ ἐχθροῦ
του, Ἀντίοχου τοῦ Μεγάλου.

Μεγάλος βασιλεὺς, καὶ στρατηγὸς καλός, καὶ ἄνθρω-
πος πάνω ἀπὸ τὸ πλῆθος ἦταν ὁ Φίλιππος· οἱ Μακεδόνες